

Sorge-cypresser,
med bittra tårar
sådde wid
wälmäterade
kyrckioherdens
oc...

Miödh, Jonas Magni

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1708
Melartopæus

National Library
of Sweden

Sorge - Cypresser,

Med bittra Tårar

Sädde

Wid

Wälmeriterade Kyrckioherdens och Probstens

öfwer Janackala/ Hausjerfwi och Kengo församlingar/

Den

Ährewürdige och Högwällärde Herrens

Herr GABRIELIS

MELARTOPOEI

Braaf.

Ther thes Andelöse Lekamen uti förnämt folckz Närwarn
ansändeligen nedsattes i Janackala Moder-Kyrckian den Oktob.
Anno 1708. at wänta then stora Gudens och Trälharens
JESU CHRISTI Uppenbarelse.

Af

Then Salige Afledne Herr Probstens
Zienfirdsamme Medbroder

JONA MAGNI MJDH Ab.

Sacell. Janakal.

Wad skal iag wed Ehr Graaf MELARTOPOEUS
siunga/

När alle andre nu med qwidand röst och tunga
Enhälligt stämma upp/ ett ömfligt Sorge-
läät?

Hur' will min Clio sig betee för suck och
gråat.

En sij! den grymma Död/ som alltid om sig fräter/
Och härskar öfwer alt/ alt hwad sin Munn uplåter/
Haar jemwähl öfwat här/ sin grymhet hätska mord/
Wid Janackala och des mycket kalla Nord.

Jag wille/ om min Konst förnådde/ nu frambara
Ett skyldigt Minne til Her Probstens Läf och ähra
Och Sörg Cypresser ströd yppå hans mörka Graaf:
Jag wille at des Läf ej skulle wända af.

Förbenskul hoo tu äst/ spänn up tin ögon båda
Och see hwem Döden fält/ och nu fädt öfwerråda:
Han är wår Lähro-Saar/ en lysand Kyrtio-Sool/
Som här på denna Bäär/ är slagen neer til Jool.

Nu saknas här den Man/ som HERRANS Ord utförde
Med alfwar och stor flit/ at de som honom hörde
Af Janackala och thes widttringströdde Hiord
Den han i många år haar rikt Predikt GUDs Ord.

21
The måste/ hwad the mist/ med sorg nu låra känna:
Så Herrar som och Fruer/ nu sakna Mannen denna/
De sakna Herden sin med mängen bitter tår
At han ej lefwa hint til Nestors många år.

Ach! at en saknad så af ögon tårar präfer/
Ach! at iag måste strö moot willian Graaf-Cypresser,
Ach! at så bortrykt är/ den mig haar godt bewist:
O särg! at han är död/ then iag ej wille mist.

Swart troget hiertelag/ som hans sällskap åtnutit/
Nu saknar honom högt/ ty intet haar nå'n trutit
Uti des Huus och Heem; så haar han alla wähl
Undfångit/ at the nu til klagan hafwa ståål.

Men Högtbedröfwade hwad hielper mycket gråta?
Hwad kan man skaffa mehr med flytand' Kinder wåta?
En låter sårigen bort; han är nu uti roo/
För mödan han utstädt/ får Han i glädien boo.

Så förjer icke mehr/ särgbundne Wänner låra/
En han här lefwat haar ibland of med stor ähra:
Nu frögdas han hoos GUD. Tu Wandrare tänk på/
At du ditt råtta wähl/ sedn han/ en gång kan nå.

Vidua Querela.

Ach! Ach! hvad Sorg Jag fått/ hwart skal Jag mig
 nu wända?
 Min Man och Wän är Död/ then ängest Jag
 nu bär/
 Fast swära tvingar mig/ som här en Främling är/
 Ty Makan min Jag haft skal nu i Grafwen lända.
 Nu må en Täre-ström af Mine Dgon rinna/
 Ty sij! en Mulin Dag/ En Bitter ödes pust
 haar gjort en ända med Min glädies segnelust/
 Så at min matte Kropp ej någon roo kan finna.
 Jag seer at Himlens GUD will mig ett Ynck-ständ gifwa/
 Et Ynckligt Enke-ständ/ ther Jag skal lefwa i.
 Men hwar skal finnas tröst? hwar skal Min glädie bli?
 Hwem skal Min ängzligheet i ensligheet bortdrifwa?
 Hwärt Jag wänder mig/ min Wän Jag altid sacknar/
 Jag qwidder bitterlig ty alt mit nöje är
 Lagt neder uti Mul; iag daglig ängslan bär/
 Om iag går uth ell' inn/ iag somnar eller wacknar.
 I ensligheet och särg iag mine dagar nöter:
 En timma som en dag en dag som et helt år
 Nu synes för mig seen min Man lad; uppå bäär/
 Min Waka tyckes som han mig ej mera sköter.
 Han haar mig lämnat qwar med mine Barn Otta/
 Bland them Ommyndige än äro Fyra små
 Som näpli'n kunna nu sin Sarkårs Död förstå/
 Det mig til hiertat går/ och må mit Liff förkärta.
 Hwärt skal iag wägen taa? hwärt skal iag hädan lända?
 En Främling är iag här född uppå Liffländsk ort/
 Eij länd ell' slächt iag haar/ then mig här trösta bordt.
 Til Jesum min Wän får/ iag mig plat hähn will wända.
 Wien then rijs är af tröst/ han om mig försorg drage/
 För mig och mine små/ han ware en huld Faar/
 The Saderlödas tröst/ och Encktiornas Förswar
 Min saak/ min Sucl och tår/ städ; til dhet bästa laga.

Responsio Defuncti.

Hwad är för Klage-röst / Jag nu wed min Grafhöret?
 Hwem är som förter måst i detta särgelag?
 Jag troor min Lemken är / med Henne iag mång dag
 I Werlden lefde förnögd hwars röst mig ängst tilförer.
 Jag beder Lemken min Tu stilla tina tårar/
 Och I min Barnsäl får / med Slächt och wänner fleer/
 Min' Ahörare them iag nu ej mehra seer/
 Jag beder/ Sörrier eij fast Jag nu lägg på Bårar.

Ther

Ty min död hafwer mig ej någon swär död varit/
Från nöd tag frijad är / får nu en liflig roo.
För Werldzens skär och tvång / och i GUDs Glädie boo
Ther ingen nöd ell' sorg the fromma har erfart /

Dag häppas at I och hjet skolen lyckli'n hinna;
Ty gråt ej mehr min Wän / men häppas uppå GUD /
Och haf tin Barn städz kär / lär dem hans Helga Bud
Så skal tu hugnad stoor / och tröst utaf dem finna.

Fartväl min Barn så kär / til Ehr mitt tabl sidst ländet
Gijr hwad I böra gij Ehr Moor / och Eder GUD
Så skal Ehr alt gå wähl det är mitt sidsta Bud
Nu farer wähl båd' Slächt och Wänner som mig kände.

Admonitio Authoris.

I fördenstul sorgse Hiertan /
Som haan til Himlens Glädie-sahl
Försändt Ehr Wän / nu låter smärzgan
Haa ända och Ehrt Sorge-Tahl /
Ty Herren GUD som är Ehr Wän /
Sitt Låhn af Ehr haer tagit gån.

Jast I med Sorg och mycken Klagan /
I denna Werlden stildes åt /
Så I med frögd hwarann samtaga /
I Härlighetens Glädie-Stät.
Då GUD Ehr för med mächtig Hand /
Uthi Ehrt rätta Fädernes-Land.

